

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/91/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320011399
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2320011399.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Kondllovej a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX v C., bytom A. XXX, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno h) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 16.5.2025, sp. zn. 0T/267/2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 4.11.2025 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. zamietá.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 16.5.2025, sp. zn. 0T/267/2020 obžalovaného A. B. (ďalej len „obžalovaný“) uznal za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno h) Trestného zákona na tom skutkom základe, že dňa 16.11.2020 v čase o 20:30 hod. sa nachádzal na adrese A. D. XXX v spoločných priestoroch rodinného domu i napriek tomu, že dňa 11.11.2020 podľa rozhodnutia Obvodného oddelenia Policajného zboru Vlčany sp.zn. ORPZ-SA-OPDP3-90-011/2020, ktoré bolo vydané v zmysle ustanovenia § 27a zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore bol vykázaný zo spoločného obydlija na adrese A. D. XXX na dobu 10 dní, pričom dňa 14.11.2020 v čase o 12:35 hod. za porušenie predmetného rozhodnutia mu bola hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Vlčany uložená pokuta vo výške 20 EUR - blok na pokutu nezaplatenú na mieste č. 14108850.

Za to obžalovaného odsúdil podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2, § 42 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 1 písmeno. a) Trestného zákona výkon trestu obžalovanému podmienene odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 roky. Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona s poukazom na § 51 odsek 3 Trestného zákona obžalovanému uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Galanta 5T/26/2022-312 zo dňa 30.10.2024 v spojitosti s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave 3To/165/2024-350 zo dňa 4.3.2025 ako aj ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. (ďalej len „napadnutý rozsudok“)

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní sa prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta (ďalej len „prokurátor“) vzdal práva na podanie odvolania a prítomný obhajca obžalovaného JUDr. Rudolf Blazsek (ďalej len „obhajca“) si ponechal lehotu.

Písomné vyhotovenie rozsudku bolo doručené prokurátorovi a obhajcovi dňa 27.5.2025 a obžalovanému dňa 6.6.2025.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu podaním doručeným okresnému súdu dňa 2.6.2025 podal odvolanie voči všetkým výrokom napadnutého rozsudku.

Obžalovaný poukázal na to, že otázka nepríčetnosti ako aj zmenšenej príčetnosti je právnou otázkou, ale toto posúdenie má byť založené na odborných znalostiach plynúcich zo znaleckého dokazovania znalcom z odboru psychiatrie, pričom príčetnosť sa zisťuje vo vzťahu k určitému trestnému činu. Posudzovanie nepríčetnosti, či zmenšenej príčetnosti nie je možné realizovať len prostredníctvom „laickej“ úvahy súdu. Na toto zistenie je potrebné použiť odborné zistenia získané formou znaleckého dokazovania. Pre trestnú zodpovednosť sa vyžaduje súčasná (kumulatívna) danosť rozpoznávacích a ovládacích schopností. Absencia ktorejkoľvek z nich trestnú zodpovednosť vylučuje. Príčetnosť páchatel'a sa pritom predpokladá, ale nepríčetnosť sa musí dokazovať príbratím znalca z odboru psychiatrie.

Podľa znaleckého posudku MUDr. Maroša Uhrína M.U. 68/2022, J.M. 14/2022 obžalovaný v čase spáchania skutku jednoznačne trpel psychickou poruchou, v dôsledku ktorej nemohol ovládať svoje konanie, nevedel rozpoznať jeho nebezpečenstvo pre spoločnosť, nemohol rozpoznať jeho protiprávnosť, nakoľko jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli významne znížené. Tieto schopnosti síce neboli vymiznuté, avšak podľa vyjadrenia znalca na pojednávaní dňa 21.4.2023 tieto majú bližšie k vymiznutiu ako k ich neovplyvneniu. Znalec uviedol, že ide o kvalitatívny údaj, ktorý je prakticky nemožné kvantifikovať. Zo znaleckého posudku vyplýva, že v dôsledku psychotickej choroby, obžalovaný nebol schopný v čase spáchania skutku úplne chápať existenciu spoločenských noriem. S ohľadom na spáchaný skutok – porušenie rozhodnutia o vykázaní zo spoločného obydlija – je takáto psychická porucha dostatočne kvalifikovaná na to, aby bolo možné konštatovať, že páchatel' nebol pre svoju nepríčetnosť trestnoprávne zodpovedný.

Obžalovaný navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na znovu prejednanie a rozhodnutie.

Spisový materiál bol riadne predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) dňa 22.7.2025.

Podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd ako súd odvolací podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 odsek 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, lebo odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Krajský súd postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V predmetnej trestnej veci prvým vyhláseným rozsudkom zo dňa 21.4.2023 bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby z dôvodu, že pre nepríčetnosť nebol trestne zodpovedný. Tento rozsudok bol na odvolanie prokurátora uznesením krajského súdu sp. zn. 6To/89/2023 zo dňa 6.12.2023 zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na znovu prejednanie a rozhodnutie, nakoľko okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie v otázke príčetnosti, či nepríčetnosti obžalovaného. Po vrátení veci okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom.

Vykonaným dokazovaním mal okresný súd preukázané, že skutok sa stal, že je trestným činom a že ho spáchal obžalovaný, čo ani obžalovaný nepopieral, pričom okresný súd tieto závery oprel o vykonané dôkazy, ktoré logicky a vo vzťahu ku všetkým súvislostiam aj odôvodnil, pričom krajský súd na toto odôvodnenie v celom rozsahu odkazuje.

Obžalovaný v priebehu konania aj v odvolaní namietal, že nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný.

Okresný súd za účelom posúdenia tejto otázky pribral do konania znalca z odvetvia psychiatria MUDr. Maroša Uhrína, ktorý vo veci vypracoval znalecký posudok a ako znalec bol aj vypočutý na hlavnom pojednávaní. Z tohto dôvodu je potom námietka obžalovaného o laickej úvahe súdu nedôvodná, keďže okresný súd do konania pribral znalca z odvetvia psychiatrie na posúdenie rozpoznávacích a ovládacích schopností obžalovaného v čase spáchania činu, pričom zo záverov znaleckého posudku a z výpovede znalca okresný súd vychádzal pri právnom posúdení otázky príčetnosti obžalovaného.

Zo záverov znaleckého posudku MUDr. Maroša Uhrína aj z jeho výpovede ako znalca na hlavnom pojednávaní, mal okresný súd preukázané, že v čase spáchania skutku obžalovaný trpel psychotickou poruchou zapríčinenou užívaním viacerých psychoaktívnych látok, ktorá porucha v čase skutku mala forenzne významný vplyv na ovládacie a rozpoznávacie schopnosti obžalovaného. Obe tieto schopnosti boli podľa znalca v čase skutku forenzne významne (podstatne) znížené, nie však vylúčené (vymiznuté). Z výpovede znalca ďalej vyplynulo, že forenzne podstatne znížené ovládacie a rozpoznávacie schopnosti majú bližšie k vymiznutiu ako k ich neovplyvneniu. Jedná sa o kvalitatívny údaj a napriek všetkému ani ovládacie ani rozpoznávacie schopnosti vymiznuté neboli.

Okresný súd na základe znaleckého dokazovania mal preukázané, že obžalovaný v čase spáchania činu síce trpel psychotickou poruchou, ktorá mala v čase skutku významný vplyv na jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti, avšak ani jedna táto schopnosť u obžalovaného nebola vymiznutá, bola len podstatne znížená. Okresný súd potom správne a zákonne vyhodnotil, že u obžalovaného nemožno konštatovať nepríčetnosť, keďže ani jeho schopnosť rozpoznať protiprávnosť činu a ani schopnosť ovládať svoje konanie, napriek jeho duševnej poruche v čase spáchania činu, neboli vymiznuté. Pre konštatovanie nepríčetnosti obžalovaného by znalec musel zistiť úplné vymiznutie aspoň jednej z týchto zložiek, či už rozpoznávacej alebo ovládacej, čo však v danej veci znalec nekonštatoval.

Krajský súd sa stotožňuje so závermi okresného súdu na základe vykonaného znaleckého dokazovania, že v prípade obžalovaného nemožno konštatovať, že by pre nepríčetnosť nebol trestne zodpovedný, nakoľko jeho rozpoznávacie ani ovládacie schopnosti v čase spáchania činu neboli napriek psychotической poruche úplne vymiznuté. Okolnosť, že u obžalovaného boli obe tieto zložky forenzne podstatne znížené, pričom mali bližšie k vymiznutiu ako k ich neovplyvneniu, svedčí len pre záver o zmenšenej príčetnosti obžalovaného. Zmenšená príčetnosť znamená, že u páchatel'a je len znížená rozpoznávacia alebo ovládacia schopnosť, ale to na vylúčenie trestnej zodpovednosti nestačí.

Zo znaleckého dokazovania ani z výpovede znalca pritom nevyplývalo, že obžalovaný, ktorý v čase spáchania skutku trpel psychickou poruchou, vôbec nemohol ovládať svoje konanie či vôbec nevedel rozpoznať jeho nebezpečenstvo pre spoločnosť.

Vo vzťahu k uloženiu trestu okresný súd taktiež postupoval správne, keď obžalovanému ukladal súhrnný trest, keďže skutku v danej veci sa dopustil skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Taktiež trest správne uložil podľa prísnejšie trestného činu a nebol

miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. Do uloženej skúšobnej doby s probačným dohľadom okresný súd v súlade so zákonom prevzal aj uložený zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, uložený obžalovanému predchádzajúcim rozsudkom. Uložený druh aj výmeru trestu považuje krajský súd za zákonný a spravodlivý, zohľadňujúci účel trestu ako aj okolnosť zmenšenej príčetnosti obžalovaného, ktoré skutočnosti náležite zohľadnil okresný súd v napadnutom rozsudku.

Na základe prezentovaných úvah a právnych záverov krajský súd na verejnom zasadnutí postupom podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol. Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 odsek 4, § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.